

Külön díjat kapott. A Speciális kategóriákban szintén az elért pontszámok alapján kaptak díjat a versenyzők. Nagy öröm volt a zsűri, az érdeklődő tanárok, és a szülők számára a tanulók viszonylag oldott szereplése, kiváló felkészültsége.

A résztvevő gyerekek számára a verseny jó hangulatát, élményét meghatározta, hogy a zsűri az izgalom, vagy egyéb okokból ejtett hibák kijavításában mindig a tanulók segítségére volt. A zsűri elnöke: Igó Lenke kifejezetten kérte a bíráló bizottság tagjait (Hudivók Marianna és Papp Károlyné), hogy ne hagyják a sikertelenség érzetét a versenyzőkben, adjanak módot és egy kis

segítséget, hogy önmaguk tudjanak javítani (természetesen a pontozásnál a zsűri a teljesítés színvonalát vette alapul.)

Köszönjük a II. kerületi Járdányi Pál Zeneiskola igazgatójának, tanárainak, munkatársainak a verseny megszervezését, nagyszerű lebonyolítását és a méltó helyszínt!

A legnagyobb köszönet a felkészítő tanárokat illeti, akik rengeteg külön munkával, szabadidejük feláldozásával segítették növendékeiket. Sokat tettek, az elméleti tudás kiműveléséért, a zene értéséért és szeretetéért, a növendékek elkötelezettségéért!

Papp Károlyné

A versenyhez kapcsolódóan került sor az:

Ünnepi megemlékezésre

Vimmer Erika,

a Járdányi Pál Zeneiskola igazgatónőjének köszöntője

– Szeretettel üdvözlök mindenkit, gyerekeket, kollégákat, szülőket. Külön tisztelettel köszöntöm a körünkben megjelent vendégeket, a Járdányi család jelen lévő tagjait: Járdányi Pál özvegyét: *Devescovy Erzsébet* hárfaművészt, valamint a zeneszerző leányát: *Járdányi Zsófia* hegedűművészt.

Dr. Bíró Zsoltot, a II. kerületi Önkormányzat Közoktatási, Közmuvelődési, Sport és Informatikai Bizottságának elnökét, *Hajnissné Anda Évát*, a KLIK Főváros 2. tankerületének Igazgatóját

Ünnepségünk bevezetéseként Járdányi Pál: *Változatok* című műve hangzott el. Előadták Bertalan Márton és Pór Cecília hegedűn, Tomcsányi Kinga csellón. Felkészítő tanáraink Tardos Lászlóné és Lorenzné Farkas Zsuzsanna.

Járdányi Pál, iskolánk névadója 1920-ban született. Kutatói, zeneszerzői valamint zenepedagógusi tevékenységét egyaránt magas szinten művelte. Mindezek mellett gondoskodó apa és tisztalelkű ember volt. Már kisgyermekként megmutatkozott zenei érdeklődése. Hegedű és zongora tanulmányai mellett gimnáziumi éveiben Rajeczky Benjámin, Béni bácsi vezetésével megismerhette azt a hatalmas népdalkincset, amely egész életén át mind kutatói, mind zeneszerzői tevékenységének alapja és ihletője lett. Fiatal korától kezdve rajongott Bartókért, később a Zeneakadémián Kodály Zoltán tanítványa lett. Ezzel párhuzamosan a Pázmány Péter Tudományegyetemen néprajzot is tanult. Kidolgozta a magyar népzene típusrendjét, amely jelentékeny sikert aratott a nemzetközi tudományos életben. Ezzel részint kiegészítette, részint továbbfejlesztette Bartók és Kodály négyféle rendszerét. A háború éve alatt megpróbált az üldözötteken segíteni. A háború végét követően mindent megtett a magyar zenei élet felélesztésének érdekében. Zenekritikusként ma is a vezető egyéniségek között tartják számon.

26 évesen lett a Zeneakadémia tanára, ahol 1946-tól 59-ig zeneszerzést és zeneelméletet tanított. Nagyon szigorú, de igazságos tanárként emlékeznek rá tanítványai. Egykori tanítványa, Szabó Helga így emlékezett rá: „Tanszakunk számára Járdányi tanár úr adott rangot, méltóságot. Lenyűgöző tudása a jellem szilárdságával, az akarat meggyőző erejével társult”. Kurtág György pedig e szavakat mondta: „... valahogy belülről segített, arra vezetett rá, hogy mi csináljuk meg a dolgunkat.” 1953-ban a Zeneakadémia nagytermében óriási sikerrel mutatták be fő művét, a Vörösmarty-szimfóniát, amelynek elismeréseként még abban az évben Kossuth-díjjal tüntették ki.

Az 1956-os forradalom bukásakor sem tagadta meg nézeteit, amely miatt félreállították, és 1959-ben távoznia kellett a Zeneakadémiáról. Innentől kezdve minden energiáját a népzene kutatásnak szentelte, és a Kodály vezetésével működő Népzene Kutató Csoport vezető személyiségévé vált. Hangszeres és vokális művei is a népzenei hagyományok talaján bontakoztak ki. – 50 évvel ezelőtt, 1966-ban fiatalon, 46 éves korában hunyt el. Tisztelettel emlékezünk rá! –

Az Emléktábla megkoszorúzása

Az ünnepség befejezéseként került előadásra a 2 hegedű duó, amelyet Kiski Gellért és Dauner Péter adott elő. Tanáraik: Pórné Gulyás Andrea és Bajnóczi Orsolya.

A Zeneiskola folyosóin kiállítás keretében kaptak helyet a Járdányi Pál életművéről összegyűjtött dokumentumok. A kiállítás rendezője,

Pusztay Krisztina ig. helyettes szolfézstanár úgy válogatott, hogy a versenyzők/tanárok nem csak Járdányi Pál műveivel, tanári, kutatói, családi vonatkozású emlékeivel ismerkedjenek meg, hanem a zeneszerző emberi nagysága is feltáruljon. A kiállításához kapcsolódott egy „rejtvény játék”, melynek megoldásáért is díjat kaptak a versenyzők.

Országos Kodály Zoltán Kamaraének Találkozó

A kamaraének a koncertpódiumon általában, az iskolások körében pedig különösen is háttérbe szoruló műfaj – jóllehet a szolfézscsórák természetes feladat-helyzete. Ugrin Gábor figyelmeztette annak idején a keze alatt gyakorlótanításait folytató zeneakadémistákat: a szolfézscsoportot kórusnak kell tekinteni, kórusként kell kezelni.

A Magyar Kodály Társaság kezdeményezésének tehát egy hiánypótló rendezvénysorozat köszönheti létrejöttét, amelyen Kodály Zoltán nevét viselő iskolák kamaraének-csoportjai mutatkoznak be egymás előtt. Sok Kodály-iskola van az országban, egy országos találkozó tehát egész napos rendezvény. *Ittész Mihály*, a Kodály Társaság elnöke, megnyitó beszédében nemcsak a kamaraének-műfaj jelentőségét emelte ki, hanem azt is elmondta, ezzel a kezdeményezéssel voltaképpen a szükségből kovácsoltak erényt: ha már a Kodály-iskolák kórusainak országos találkozója nincs mód, legalább énekcsoportjaik találkozzanak.